

SPAWOZDANIA

Marzena Pelc-Dymon

Sprawozdanie z XXIV Konferencji Sekcji Naukowej Psychiatrii Dzieci i Młodzieży Polskiego Towarzystwa Psychiatrycznego *Pogranicza psychiatrii rozwojowej*

Z Instytutu Fizjoterapii Uniwersytetu Rzeszowskiego

W dniach 22–24 maja 2009 r. odbyła się 24 Konferencja Sekcji Naukowej Psychiatrii Dzieci i Młodzieży Polskiego Towarzystwa Psychiatrycznego pt. *Pogranicza psychiatrii rozwojowej*. Miejscem obrad była sala balowa XVII-wiecznego zamku w Łąncucie, dawnej rezydencji Lubomirskich i Potockich. W nawiązaniu do tradycji zapoczątkowanej przez księżną Izabelę Lubomirską zamek w Łąncucie był i jest miejscem ożywionej działalności kulturalnej i naukowej.

Goście Konferencji (od lewej): prof. dr hab. Mieczysław Radochoński, dr n. med. Mirosław Dąbkowski, prof. dr hab. Agnieszka Gmitrowicz, prof. dr hab. Hanna Jaklewicz, prof. dr hab. Jacek Bomba, prof. dr hab. Irena Namysłowska

Od 1960 r. odbywają się festiwale muzyczne oraz różnorodne sympozja naukowe. Wybór Łąncuta, jako miejsca konferencji związany był też z faktem, iż w 2006 r. powstał tutaj najmłodszy w Polsce, a zarazem pierwszy na Podkarpaciu Oddział Psychiatrii Dzieci i Młodzieży. Mieści się on w zaadaptowanej do tego celu starej wozowni Potockich. Oddział liczy 24 łóżka. Hospitalizowane są tutaj dzieci do 18 roku życia. W salach Od-

działu odbywały się sesje satelitarne, gdzie uczestnicy wymieniali poglądy na tematy zdrowia psychicznego dzieci i młodzieży, prowadzonych form terapii oraz warunków, w jakich odbywa się edukacja szkolna na oddziałach psychiatrycznych. Konferencja została zorganizowana przez Zespół Opieki Zdrowotnej w Łąncucie, Sekcję Naukową Psychiatrii Dzieci i Młodzieży PTP oraz Wojewódzki Podkarpacki Szpital Psychiatryczny w Żurawicy. Przedsięwzięcie to zrealizowano dzięki pomocy sponsorów: firmie Sanofi Aventis oraz Janssen-Cilag. Do Łąncuta przybyli niemal wszyscy psychiatry dziecięcy z całego kraju, na czele z konsultantem krajowym prof. dr hab. Ireną Namysłowską, a także duże grono neurologów, pediatrów, psychologów i nauczycieli, którym nie jest obojętne zdrowie psychiczne dzieci i młodzieży. Przewodniczącymi komitetu naukowego byli: prof. dr hab. Jacek Bomba oraz zmarła w lutym 2009 r. prof. dr hab. Maria Orwid. Ponadto w skład komitetu naukowego weszli: dr n. med. Mirosław Dąbkowski, dr hab. med., prof. UM w Łodzi Agnieszka Gmitrowicz, prof. dr hab. med. Hanna Jaklewicz, dr hab. med. Małgorzata Janas-Kozik, dr n. med. Maciej Pilecki, dr n. med. Lidia Popek, prof. dr hab. Jolanta Rabe-Jabłońska, dr hab. med., prof. AM w Warszawie Tomasz Wolańczyk. Przewodniczącą komitetu organizacyjnego była lek. med. Marzena Pelc-Dymon. W piątek, 22.05.2009 r. w holu zamku, w godz. 11–15 odbywała się rejestracja uczestników. Wykład inauguracyjny wygłosił dr hab. prof. UR Mieczysław Radochoński. Tematem wykładu były zaburzenia osobowości u dzieci i młodzieży. Pierwsza sesja dotyczyła aspektów etycznych i prawnych dzieci hospitalizowanych psychiatrycznie. Przedstawiono status prawny osób cho-

rych psychicznie a także zastanawiano się nad zasadami i trudnościami orzekania w sprawach nieletnich i małoletnich. Druga sesja poświęcona była pamięci Pani prof. Marii Orwid. Urodziła się w 1930 r. we Lwowie, w rodzinie żydowskiej. Podczas II wojny światowej była więźniem przemyskiego getta. Później przeniosła się do Krakowa, gdzie podjęła naukę w gimnazjum i liceum. Za namową Stanisława Lema wybrała studia medyczne. Studiowała psychiatrię na Akademii Medycznej w Krakowie, była uczennicą Antoniego Kępińskiego. W latach 1959–1964 razem stworzyli tzw. program oświęcimski. Dotyczył on badań nad psychicznymi skutkami wojennych przeżyć obozowych byłych więźniów obozów koncentracyjnych. Było to jedno z pierwszych na świecie opracowań dotyczących traumy poobozowej. Maria Orwid, będąc pracownikiem naukowym Katedry Psychiatrii Wydziału Lekarskiego Collegium Medicum Uniwersytetu Jagiellońskiego, w 1978 r. założyła pierwszą w Polsce Klinikę Psychiatrii Dzieci i Młodzieży w Krakowie, którą kierowała do 2000 r. Była honorowym członkiem Europejskiego Towarzystwa Terapii Rodzin i Polskiego Towarzystwa Psychiatrycznego oraz członkiem Stowarzyszenia Dzieci Holocaustu i Gminy Wyznaniowej Żydowskiej w Krakowie. Została pochowana 11 lutego 2009 r. na cmentarzu żydowskim w Krakowie. W trakcie sesji mieliśmy okazję „na żywo” zobaczyć Panią profesor w filmie z jej wykładu, z 13 czerwca 1995 r. Na zakończenie obrad pierwszego dnia wystąpił Podkarpacki Kwintet Akordeonowy Uniwersytetu Rzeszowskiego „Ambitus V”, pod kierownictwem artystycznym prof. UR P. Palucha i dr M. Dymona. W programie znalazły się utwory muzyki klasycznej i rozrywkowej, opracowane przez członków zespołu. Pierwszy dzień zakończył się bankietem na dziedzińcu zamku, sponsorowanym przez firmę Sanofi. Drugi dzień konferencji rozpoczął się równoległymi sesjami na sali balowej oraz salach Dziennego Oddziału Psychiatrycznego. Uczestnicy dyskutowali nad biologicznymi, psychospołecznymi aspektami odżywiania. Zastanawiali się nad obrazem klinicznym, przebiegiem i leczeniem. W trakcie następnych sesji oceniano ryzyka zachowań samobójczych u dzieci, samo-

uszkodzeń, a także jak postępować z agresywnym pacjentem młodzieżowym. Znaczna część wykładów poświęcona była zaburzeniom zachowania, a w szczególności zespołowi nadpobudliwości psychoruchowej. Dyskutowano nad jego objawami, leczeniem i psychospołecznymi, rodzinnymi i ekonomicznymi następstwami. Ostatnia sesja poświęcona była całościowym zaburzeniom rozwoju, w tym coraz częściej spotykanemu autyzmowi wczesnodziecięcemu. W trakcie sesji uczestnicy mogli zapoznać się z licznymi pracami, przedstawionymi w formie plakatów. Kapituła pod kierownictwem prof. dr hab. Jacka Bomby wybrała pracę dr M. Pileckiego i dr Barbary Józefik, dotyczącą związku depresyjności z obrazem siebie u dziewcząt z różnymi typami zaburzeń odżywiania się. W ciągu całego dnia można było zwiedzić zamek, a także największą w świecie storczykarnię liczącą ponad 400 gatunków storczyków. Zakończeniem dnia było spotkanie na dziedzińcu zamku z muzyką ludową, sponsorowane przed firmę Jansen. Ostatni dzień konferencji poświęcony był metodom leczenia zaburzeń psychicznych u dzieci. Dużym zainteresowaniem cieszyła się sesja warsztatowa prowadzona przez pracowników klinik z całej Polski, gdzie można było praktycznie sprawdzić swoje umiejętności w zakresie terapii. Omawiano problemy wynikające z powikłań w przebiegu leczenia neuroleptykami, formami psychoterapii i coraz częściej stosowanymi niefarmakologicznymi metodami leczenia zespołu nadpobudliwości psychoruchowej. Wyjeżdżający z Łańcuta uczestnicy konferencji wyrazili swój zachwyt nad miejscem organizacji tego naukowego przedsięwzięcia, a także przekazywali podziękowania dla komitetu organizacyjnego, doceniając ogrom wykonanej pracy, merytoryczne przygotowanie i prowadzenie poszczególnych sesji.

Marzena Pelc-Dymon
Instytut Fizjoterapii
Uniwersytet Rzeszowski
marzena.dymon@interia.pl

Praca wpłynęła do Redakcji: 22 czerwca 2009
Zaakceptowano do druku: 25 czerwca 2009